advokatnævnet

DATO: 20.12.2012 **Sagsnr.2011-02-0127 + 2011-02-0132 + 2011-02-0133**

K E N D E L S E

Klagen:

Advokatrådet har indklaget

1. A Advokataktieselskab
2. Advokat B
3. Advokat C

for at have tilsidesat advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, Advokat B

Forhold 1

ved uberettiget at have beskyldt X, som fra Kina i efteråret 2009 havde indført to tasker og to punge, hvorpå der var påsat varemærket Z, for ulovligheder og uberettiget at have stillet krav til hende om betaling af et betydeligt pengebeløb, idet advokat B uden nærmere nødvendige undersøgelser af omstændighederne og baggrunden for indførslen i brev af 4. september 2009 bl.a. anførte

"Indførsel og forhandling af sådanne efterligninger […] er ikke lovlig."

og

"Vedlagt findes erklæring, som De opfordres til at underskrive, hvorefter De bl.a. betaler en samlet kontant erstatning på kr. 25.000 til Z."

Forhold 2

ved uberettiget at have stillet krav til Y, som via en amerikansk hjemmeside i februar 2010 havde købt og indført to par solbriller og tre par sko, hvorpå der var påsat varemærket Z, og et par sko, hvorpå der var påsat mærket V, om betaling af et betydeligt pengebeløb, idet advokat B uden nærmere nødvendige undersøgelser af omstændighederne og baggrunden for indførslen i en e-mail af den 6. april 2010 bl.a. anførte

"Vores klients erstatningskrav lyder som udgangspunkt på destruktion samt betaling af 15.000 kr. i erstatning, fastsat ud fra originalprisen på de ægte varer. Kravet har støtte i retspraksis[…]"

og

"[…] retten i vurderingen af om der er tale om privat brug, ikke lægger vægt på om varemodtageren har været i god tro".

Advokat C

Forhold 3

ved at have medvirket til det under Forhold 1 beskrevne forhold, idet advokat C i e-mail af den 28. september 2009 har fastholdt betalingskravet.

A Advokataktieselskab

Forhold 4

ved at have medvirket til de i Forhold 1 og Forhold 2 beskrevne handlinger, idet A Advokataktieselskab havde standardiseret forretningsgangene, blandt andet ved udfærdigelsen af paradigme, som det fremgår af udkast til erklæringer fremsendt til X og Y.

De indklagede har påstået frifindelse.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 25. januar 2011.

Sagsfremstilling:

A Advokataktieselskab (herefter kaldet A) er ét blandt flere advokatfirmaer, der repræsenterer rettighedshavere i immaterialretssager, herunder varemærkesager. Advokat B og advokat C er partnere i selskabet.

1. Sagen vedrørende X:

X bestilte i 2009 på en kinesisk hjemmeside 2 punge og 2 tasker angiveligt af mærket Z. Forsendelsen blev ved en varekontrol den 14. august 2009 tilbageholdt af Skattecenter København, fordi der kunne være tale om varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, jf. artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 (herefter kaldet toldforordningen).

Skattecenter København underrettede ved breve af 3. september 2009 X og A om tilbageholdelsen, og A fik tillige underretning om varemodtagerens, dvs. X's, navn og adresse. A havde ifølge brevene frist til den 16. september 2009 til at forfølge sagen.

A reagerede omgående, således at Skattecenter København i et brev ligeledes af 3. september 2009 meddelte X, at Z havde oplyst, at man ønskede at forfølge sagen. A havde fortsat frist til den 16. september 2009 til at indbringe sagen for domstolene (eller træffe retsbevarende foranstaltninger).

I et brev af 4. september 2009 skrev advokat B til X:

"Vedr.: Toldbeslaglæggelse […] af varemærkeforfalskede produkter af mærket Z

Den 3. september 2009 orienterede Skattecenter København os om, at De har indført produkter med varemærker, som er efterligninger af varemærker tilhørende vores klient Z's velkendte varemærker.

Vi repræsenterer Z og gør Dem derfor opmærksom på, at sådanne efterligninger krænker Z's varemærkerettigheder.

[…]

Af de fremsendte vareprøver, som vi har modtaget fra Skattecenter København, har vores klient konstateret, at produkterne ikke er originale, men produktefterligninger. Vi vedlægger til Deres orientering billeder af produkterne.

Indførsel og forhandling af sådanne efterligninger krænker vores klients varemærke- og designrettigheder og er ikke lovlig.

Det er vor klients politik først at tilbyde Dem en forligsmæssig løsning af sagen.

Vedlagt findes erklæring, som De opfordres til at underskrive, hvorefter De bl.a. betaler en samlet kontant erstatning på ***kr. 25.000,00*** *til Z og afstår fra i fremtiden at krænke dennes rettigheder. Erstatningen er beregnet på baggrund af gældende retspraksis og er baseret på gennemsnitsprisen af et tilsvarende ægte produkt.*

Ved underskrivelse af erklæringen undgår De retssag samt yderligere omkostninger.

Erklæringen bedes underskrevet og returneret til vores kontor. Det er centralt for løsning af sagen, at vi modtager den underskrevne forligserklæring ***senest mandag den 16. september 2009 kl. 12.00 med brev****.*

Ligeledes beder jeg Dem, inden den i erklæringen nævnte dato, betale den omtalte erstatning på kr. 25.000,00 […]

[…]

Såfremt De ikke har mulighed for at betale det fulde beløb på én gang, kan der aftales en nærmere bestemt afdragsordning.

Modtager vi mod forventning ikke forligserklæringen i underskrevet stand inden ovenstående dato, må sagen forventes fortsat i retten.

Vi skal endvidere henlede opmærksomheden på, at hvis De ikke specifikt modsætter Dem tilintetgørelse af produkterne inden den ovenfor anførte frist, kan produkterne destrueres uden videre varsel herom.

[…]"

Med brevet var vedlagt en uunderskrevet erklæring på dansk og engelsk, hvis danske tekst lød:

*"**Erklæring** Undertegnede X […]*

anerkender overfor ZO Z […]

i forbindelse med X's indførsel af produkter, hvorpå der er påsat registrerede varemærker af mærket Z, uden at produkterne stammer fra indehaveren af disse varemærkerettigheder, at indførsel af produkter påsat varemærker, som er forvekslelige med de registrerede varemærker, ikke er lovlig.

1. *X bekræfter på tro og love at være ansvarlig for indførsel af produkterne,*

som blev beslaglagt af Skattecenter København […]

2. *X anerkender varemærkerettighederne.*

3. *X anerkender, at indførsel af produkter påsat de omtalte varemærker er en klar krænkelse af varemærkeindehaverens immaterielle*

4. *X accepterer at overdrage alle de beslaglagte produkter til varemærkeindehaveren eller dennes repræsentant til destruktion, idet varemærkeindehaveren eller dennes repræsentant selv vælger stedet for denne destruktion.*

5. *X forpligter sig til fremover ikke at producere, indføre, sælge, markedsføre og/eller på anden måde overdrage eller disponere over produkter, som krænker varemærkeindehaverens varemærker, design og mønstre. X anerkender at være ophørt med enhver indførsel af produkter, der bærer de aktuelle varemærker, og vil afholde sig herfra for*

6. *X betaler til Z en samlet erstatning på **DKK 000,00**. Det samlede beløb betales inden 14 dage fra underskrift af denne erklæring […]*

7. *X anerkender, at hovedstolen **DKK 000,00** forrentes med den til enhver tid gældende procesrente […]*

8. *X anerkender, at nærværende erklæring er gyldig uden tidsbegrænsning og kan tvangsfuldbyrdes af den kompetente myndighed, og at nærværende erklæring kan danne grundlag for umiddelbar inddrivelse ved fogedretten, jf. retsplejelovens 478.*

9. *Overtrædes et eller flere af punkterne i denne aftale af X, forpligter X sig til i ethvert enkelt tilfælde […] – udover erstatning for det tab, som varemærkeindehaveren har lidt som følge af overtrædelsen – at betale en konventionalbod stor DKK 000,00. Betaling af boden bringer ikke Xs forpligtelser i henhold til nærværende aftale til ophør.*

10. *Indholdet af nærværende erklæring er fortroligt og må ikke offentliggøres helt eller delvist af X. Varemærkeindehaveren er berettiget til at offentliggøre indholdet i overensstemmelse med dennes aktuelle pressepolitik og videregive oplysningerne til rette vedkommende for videre undersøgelse.*

11. *Denne erklæring er til fuld og endelig afgørelse af beslaglæggelsen foretaget af Skattecenter København den 14. august 2009 […]"*

I mail af 9. september 2009 skrev X (og hendes veninde U) til advokat B, at

"Vi har d.d. modtaget et meget kedeligt brev fra dig ang. tasker fra Z, som åbenbart viser sig at være varemærkeforfalskning.

Som alle andre ville sige, må vi også sige, at vi ingen anelse har haft om, at disse skulle være en forfalskning. Vi har løbende været i kontakt med dem, vi har købt taskerne fra, og vi har gemt alle mails. Vi har decideret skrevet til dem, om taskerne var falske, da vi ikke må indføre dette i Danmark, og fordi vi ikke ønsker at have noget med falske varer at gøre.

Vi vil meget gerne komme ind til dig og tale med dig, hvis dette er muligt, så vi kan arbejde på en løsning, og du kan se de førnævnte e-mails.

Vi er meget kede af misforståelsen og kunne aldrig drømme om at indføre kopivarer, men vi har intet vidst, og hjemmesiden virker reel.

[…]"

Ved mail af 10. september 2009 til X fastholdt advokat B kravet på betaling af 25.000 kr. og skrev bl.a., at

"Vi må meddele, at vi fastholder vores klients krav. Vi anser i den forbindelse ikke Deres forklaring om, at "du var i god tro" for relevant, hvilket også har støtte i retspraksis.

Vi må fastholde, at der er tale om en krænkelse og udnyttelse af vores klients varemærkerettigheder. Efter Varemærkelovens § 43, stk. 1, skal den, der krænker en andens varemærkeret, betale et rimeligt vederlag for udnyttelsen og erstatning for den yderligere skade, overtrædelsen har medført. Det er derfor uden betydning, hvilken grad af uagtsomhed, der er tale om. […]

[…]"

I mail af 16. september 2009 til advokat B skrev X, at hun accepterede destruering af varerne, men nægtede at betale erstatning, da de havde handlet i god tro.

I mail af 18. september 2009 til X skrev advokat B bl.a., at han stadig ikke havde modtaget dokumentation for købet af produkterne.

Han tilbød uden præjudice for en retssag at forlige sagen mod betaling af 12.500 kr. til fuld og endelig afslutning. Ellers ville han indgive stævning til retten.

I mail af 24. september 2009 skrev X til advokat B, at de nu havde talt med retshjælpen og herefter ikke ville indgå forlig. De ønskede effekterne udleveret, da der ikke havde været tale om erhvervsmæssig brug.

I mail af 28. september 2009 til X svarede advokat C, at X havde accepteret destruktion af produkterne, og at sagen herefter var afsluttet over for SKAT. Hun

fortsatte:

"Sagen er dog ikke afsluttet med hensyn til vores klients krav på erstatning, som fastholdes.

Jeg afventer fortsat Deres stillingtagen hertil og skal – såfremt De ønsker at være repræsenteret ved advokat i denne sammenhæng – opfordre Dem til, at De oplyser os navn og adresse på Deres advokat, således at vi kan rette henvendelse til denne med henblik på om muligt at finde en forligsmæssig løsning."

Der var herefter ikke yderligere dialog mellem parterne. X bragte sagen frem gennem forbrugerbladet TÆNK. Det er ikke oplyst, hvad der videre er sket i sagen.

1. Sagen vedrørende Y:

Y bestilte i 2010 på en amerikansk hjemmeside 1 par sko angiveligt af mærket V (et mærke under W) samt 3 par sko og 2 par solbriller angiveligt af mærket Z. Forsendelsen, der kom fra Kina, blev ved en varekontrol den 8. marts 2010 tilbageholdt af Skattecenter København, fordi der kunne være tale om varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, jf. artikel 9, stk. 1, i toldforordningen.

Skattecenter København underrettede ved breve af 26. og 29. marts 2010 Y og A om tilbageholdelsen, og A fik tillige underretning om varemodtageren, d.v.s. ', navn og adresse. A havde ifølge brevene frist til den 14. april 2010 til at forfølge sagen.

A reagerede omgående, således at Skattecenter København i et brev ligeledes af 29. marts 2010 meddelte Y, at W og Z havde oplyst, at man ønskede at forfølge sagen. A havde fortsat frist til den 14. april 2010 til at indbringe sagen for domstolene eller træffe retsbevarende foranstaltninger.

Advokat B sendte Y et brev af 31. marts 2010, som ordret svarer til det oven for citerede brev af 4. september 2009 til X, blot at "Z" er erstattet med "Z og W", at

der krævedes en erstatning på 15.000 kr., og at fristen for en løsning af sagen blev sat til den 12. april 2010 kl. 12 med brev, fax eller e-mail.

Med brevet var – som i X's sag – vedlagt en uunderskrevet forligserklæring på dansk og engelsk, hvis tekst igen var helt som den forrige, med de enkelte nævnte tilretninger. Konventionalboden var sat til 25.000 kr.

I mail af 5. april 2010 til A skrev Y:

"[…]

Jeg har for nogen tid siden bestilt 1 par Z solbriller, 1 par V ballerinaer samt 3 par Z sko (1 par sneakers, 1 par ballerinaer og 1 par med lidt hæl) via en amerikansk hjemmeside. Imidlertid har Skat tilbageholdt varerne, da de mener, at der er tale om kopivarer, og de har videregivet sagen til Jer. Inden bestilling har jeg nærlæst hjemmesiden, for at klargøre om der var tale om kopivarer, hvilket jeg ikke kan se nogen steder, at der er tale om. […] Den lave pris har jeg ikke tolket som værende udtryk for, at det ikke skulle være ægte sko. Varer fra USA er en del billigere end i Danmark, og jeg var klar over, at jeg kunne regne med at lægge mellem 50-70 % oveni i dansk told og moms, hvilket fordyrer dem.

Jf. vores telefonsamtale gav du udtryk for, at mængden af varer kunne indikere, at det var med videresalg for øje. Det kan jeg dog oplyse, at det er det absolut ikke, hvilket burde kunne ses ud fra, at det alle er sko af samme størrelse og ud fra variationen af skoene […]"

I mail af 6. april 2010 til Y skrev advokat B bl.a.:

"Vores klients erstatningskrav lyder som udgangspunkt på destruktion samt betaling af 15.000 kr. i erstatning, fastsat ud fra originalprisen på de ægte varer. Kravet har støtte i retspraksis, hvoraf det fremgår, at retten i vurderingen af, om der er tale om privat brug, ikke lægger vægt på, om varemodtageren har været i god tro.

[…]

Jeg har dog forelagt din sag for vores klienter, og vi kan under omstændighederne slutteligt, uden præjudice for en eventuel retssag, tilbyde at forlige sagen mod betaling af kr. 5.000,00 […] til fuld og endelig afslutning. […]"

Den 28. april 2010 indgav advokat B på vegne Z og W stævning mod Y.

Den 16. juni 2010 sluttede Sø- og Handelsretten sagen som forligt. Efter det oplyste bestod forliget i, at Y accepterede destruktion af produkterne og betalte et mindre beløb til dækning af sagsomkostninger.

Y havde i forløbet henvendt sig om sagen til Forbruger Europa, som orienterede Forbrugerombudsmanden, der på sin side rettede henvendelse til Advokatsamfundet.

A og advokat B har - til illustration af, at brevene til X og Y ikke var en fast standard - fremlagt et koncept til sager af samme type. Der står bl.a.:

"På vegne af vores klient [klientnavn] skal vi rette henvendelse til Dem i anledning af Skattecenter [sted] tilbageholdelse […]

[…]

Vores klient tager enhver indførsel af kopiprodukter alvorlig og undersøger hver enkelt sag nøje. Vi kan allerede konstatere, at produkterne kommer fra [land] og ifølge forsendelsesdokumentet har en værdi af [beløb] og var i en pakke med [andre produkter] på [antal] kilo.

<u>Oplysninger og dokumentation</u>

Det er derfor vigtigt for vores klient, at De medvirker til at fremkomme med flest mulige oplysninger om sagen […]

[…]

Destruktion af produkterne

Som det er oplyst fra Skattecenter [sted] skal vi endvidere henlede opmærksomheden på, at hvis De ikke reagerer og specifikt modsætter Dem destruktion af produkterne inden den ovenfor anførte frist, kan produkterne i henhold til Rådets forordning nr. 1383/2003, artikel 11, stk. 1, destrueres uden videre varsel herom.

Selvom De måtte modsætte Dem destruktion, har Sø- og Handelsretten hidtil i en afgørelse fra 2008 om to ure købt på Internettet og forklaret ti l privat brug, efter vores opfattelse fortolket Rådets Forordning nr. 1383/2003, artikel 17, stk. 1, litra a, således, at de indførte produkter skal destrueres under hensyn til rettighedshaver, og at De som varemodtager skal betale for destruktion. Afgørelsen vedlægges i kopi[…] Der verserer i øjeblikket en retssag om ét produkt, som kan ændre denne retsstilling, men dette er ikke vores forventning.

På den baggrund opfordrer vi Dem til, udover at besvare ovenstående spørgsmål, at underskrive vedhæftede erklæring […], hvori De giver Skat ret til at destruere de tilbageholdte produkter.

Omkostninger, vederlag og erstatning

Det er vores opfattelse, at efter retsstillingen i Danmark vil De som minimum blive pålagt at betale for destruktion af produkterne og givetvis også sagsomkostninger, hvis sagen ender i retten.

[Hvis vi vurderer erhvervsmæssigt]

Det er vores opfattelse, at ud fra antallet af produkter, typen af produkter og vores oplysninger om forsendelsen, at der er en formodning for, at domstolene vil nå til, at der er tale om en erhvervsmæssig forsendelse, hvorfor De vil blive pålagt at betale vederlag til rettighedshaveren. Størrelsen af vederlaget er beregnet og medtaget i forliget nedenfor.

Fremtidige indførsler og andet

Det er vores klients politik at tilbyde et forlig af sagen, så sagen afsluttes uden at skulle i retten. Vi vedlægger et forligstilbud, hvor vi har præsenteret vores klients vilkår, på

engelsk og dansk, herunder beregnet den økonomiske kompensation, som vi tilbyder sagen afsluttet med.

De bedes underskrive dette forligstilbud og fremsende os det sammen med Deres oplysninger om købet, så det er os i hænde [dag + dato].

[…]"

Det er ikke oplyst, hvornår dette koncept er forfattet, og hvornår og i hvilket omfang det har været anvendt.

Parternes anbringender:

Klager:

Advokatrådet har bl.a. anført:

Henvendelserne fra A til importører af kopivarer, her X og Y, bygger på en antagelse om, at importen er sket erhvervsmæssigt og dermed i strid med varemærkelovgivningen. Efter omstændighederne i sagerne, herunder at modtagene er privatpersoner, hviler denne antagelse på et meget spinkelt grundlag. Dette må sammenholdes med den noget aggressive tone i brevene. De indklagede havde haft mulighed for på forhånd at få oplyst sagerne nærmere, således at henvendelserne til varemodtagerne kunne ske på et oplyst grundlag. De forholdsvis korte tidsfrister, som efter toldforordningen skal overholdes vedrørende beslaglagte forsendelser, fritager ikke for en nærmere undersøgelse, der f.eks. kunne ske ved henvendelse til varemodtagerne angående baggrunden for indførslen. Når der ikke forelå objektive fakta, som gav en rimelig sikker formodning for, at der forelå erhvervsmæssig hensigt, måtte de indklagede tilpasse deres henvendelse, således at man ikke tog udgangspunkt i, at varemodtagerne havde handlet ulovligt og erstatningspådragende. Det er i den forbindelse uden betydning, at importen muligt

har været ”ulovlig” i den begrænsede forstand, at den var i strid med toldforordningen. Henvendelserne, som de blev praktiseret, måtte for den enkelte privatperson fremstå som yderst intimiderende.

Indklagede 1, A Advokataktieselskab, har handlet i strid med god advokatskik, idet selskabet havde standardiseret den beskrevne fremgangsmåde og de anvendte paradigmer i den type sager, der er omhandlet i klagen, idet der er tale om samme ordvalg og samme formuleringer, hvorved A Advokataktieselskab medvirkede til handlinger, som er en tilsidesættelse af advokatpligterne. Det fremstår, som om det set-up, der er etableret ved behandlingen af denne type sager, vedrører hele advokatvirksomheden.

Indklagede 2, advokat B, har handlet i strid med god advokatskik, idet han både udadtil og i henvendelserne til varemodtagerne fremstod som ansvarlig partner, ligesom de fleste henvendelser er underskrevet i advokat B’s navn.

Indklagede 3, advokat C, har handlet i strid med god advokatskik, idet hun har været inddraget i sagen mod X, og en del af kommunikationen med varemodtageren er sket i advokat C’s navn.

De indklagede:

De indklagede har bl.a. anført:

Når de indklagede som følge af en import af en kopivare skal rette henvendelse til varemodtageren, har man på forhånd undersøgt, at der er tale om en kopivare, og at rettighedshaveren ønsker at forfølge sagen. Fra SKAT har man modtaget navn og adresse på varemodtageren, transportdokument med navn og adresse på transportør og afsender, faktura for indkøbet med navn og adresse på køber og sælger samt eventuel korrespondance vedlagt forsendelsen. Herefter foretager de indklagede en grundig analyse af hver enkelt forsendelse, som det også er sket i de foreliggende to sager. Undersøgelsen omfatter bl.a. en undersøgelse via Krak og folkeregistret, en analyse af adressen på varemodtageren, eventuelt med besøg på adressen, dog uden kontakt til varemodtageren, søgninger på Google, søgninger på diverse sociale medier, herunder Facebook og Twitter, samt søgninger på handelssteder som Den Blå Avis, Trendsales m.fl.

Hvis de indklagede og rettighedshaveren herefter vurderer, at der er grundlag for at forfølge sagen, retter de indklagede henvendelse til varemodtageren, som det er sket i de foreliggende sager. Sagerne kan ligne hinanden, hvorfor formuleringerne kan være enslydende, men der bliver foretaget en grundig afvejning af formuleringerne for hver enkelt sag. Brevene, der er klientspecifikke, ændres løbende, og formuleringerne tilpasses, baseret på retspraksis, klienternes politik, varemodtagers reaktioner og advokatetikken. Det ovenfor nævnte paradigme er et eksempel på en henvendelse til en varemodtager med andre formuleringer end dem, der blev anvendt i de to sager, der er omhandlet i klagen.

Ved udfærdigelsen af det indledende brev til X lagde Indklagede 2, advokat B, vægt på, at der var tale om to ens tasker og to ens punge, hvorfor det havde formodningen imod sig, at produkterne skulle anvendes af den samme person. Der var tale om let omsættelige produkter i luksuskategorien, som erfaringsmæssigt ofte videresælges på danske hjemmesider, typisk under dæknavne og i mindre portioner.

Efterfølgende kom advokat B i forligsforhandlinger med X telefonisk og ved mail, og advokat B opfordrede hende til at fremkomme med dokumentation for sit køb af produkterne, men det fremkom aldrig. Hun accepterede dog, at produkterne kunne destrueres, hvilket skete.

Ved udfærdigelsen af det indledende brev til Y lagde advokat B vægt på, at der var tale om i alt 6 produkter i luksuskategorien, der var let omsættelige. Produkterne var eftertragtede på det danske marked, og lignende produkter blev solgt videre på danske hjemmesider. Sagen blev derfor behandlet med samme opmærksomhed som sagen mod X.

Efterfølgende kom advokat B i forligsforhandlinger, hvor han loyalt og oplysende sendte hende kopier af retspraksis, og sagen endte også med at blive forligt, som nævnt ovenfor.

Særligt vedrørende Indklagede 1, A Advokataktieselskab, bemærkes, at brevene til X og Y er affattet af advokat B, og at der intet grundlag er for at antage, at advokat B's sagsbehandling er udtryk for en fremgangsmåde, som A Advokataktieselskab

har standardiseret, endsige at der er tale om et "set-up", som vedrører hele advokatvirksomheden. Og selvom det måtte antages, at de anvendte breve og erklæringer bygger på paradigmer, som er sanktioneret af A, er dette ikke nok til at gøre A ansvarlig, da retmæssigheden af brevene og erklæringerne afhænger af de enkelte sagers konkrete indhold, som kun den advokat, der behandler sagerne, kan være bekendt med.

Særligt vedrørende advokat B bemærkes, at han forud for henvendelserne til X og Y havde foretaget de undersøgelser, der var nødvendige og under omstændighederne tilstrækkelige for, at han kunne antage, at der var tale om erhvervsmæssig erhvervelse af de pågældende produkter, idet han dog selvsagt optrådte som partsrepræsentant, og det ikke kunne kræves, at han etablerede endelig sikkerhed for, at der var tale om erhvervsmæssig anvendelse, før han anvendte de pågældende breve og erklæringer. De to varemodtagere var ikke uden skyld i henvendelserne fra SKAT og advokat B's breve, hvis tone afspejlede de alvorlige forhold, der var tale om. At advokat B i brevene betegnede varemodtagernes indførsel af kopiprodukter som "ikke lovlig" var berettiget, da indførslen under alle omstændigheder var i strid med toldforordningen, hvorfor varerne kunne beslaglægges og destrueres for varemodtagernes regning, jf. herved nu også Sø- og Handelsrettens dom af 8. november 2011 (V 29/10).

Ved vurderingen må det også tages i betragtning, at advokat B på grund af toldforordningens artikel 13 kun har en kort frist til at undersøge forholdene og reagere i sådanne sager. Ligeledes skal det tages i betragtning, at indkøb af selv få produkter efter Sø- og Handelsrettens praksis kan ske i erhvervsmæssigt øjemed, og at der må antages at foreligge en formodning om, at indkøb af flere ensartede produkter ikke sker til privat brug. De beløb, som advokat B krævede af varemodtagerne var rimelige henset til de erstatninger, der gives efter retspraksis.

Særligt vedrørende Indklagede 3, advokat C, bemærkes, at hendes involvering alene har bestået i, at hun den 28. september 2009 sendte en mail til X, hvori advokat C besvarede X's mail af 24. september 2009 og fastholdt rettighedshaverens krav på erstatning. Der er intet grundlag for at anse dette som en tilsidesættelse af advokatpligterne.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7

medlemmer.

Advokat D, som repræsentant for A Advokataktieselskab, advokat B, advokat C og advokat E, som advokat for de indklagede, samt anklager, advokat F, var mødt og havde lejlighed til at uddybe deres synspunkter.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Dette gælder ifølge retsplejelovens § 127 a, stk. 1, også for advokatselskaber.

Vedrørende Indklagede 1, A Advokataktieselskab:

Der foreligger i sagen 2 skrivelser og 2 forligsudkast fra advokat B til X og Y. Uanset om disse er skrevet efter en skabelon, kan det ikke mod advokat B's benægtelse fastslås, at der er tale om skabeloner skabt af eller sanktioneret af A Advokataktieselskab.

A Law Firm Advokataktieselskab frifindes derfor for tilsidesættelse af god advokatskik.

Vedrørende Indklagede 2, advokat B:

Det er ubestridt, at advokat B sendte X brevet af 4. september 2009 og den samtidigt vedlagte erklæring til underskrift. Det er ligeledes ubestridt, at han sendte Y et helt tilsvarende brev og erklæring den 31. marts 2010, der blev fulgt op af advokatens mail af 6. april 2010.

Efter arten og omfanget af de kopiprodukter, X og Y hver havde indført, kunne der såvel være tale om indførsel til erhvervsmæssig anvendelse (videresalg) som om indførsel til privat benyttelse. Det sidste kunne, jf. nu Sø- og Handelsrettens dom af 8. november 2011, der dog er anket til Højesteret, medføre, at kopiprodukterne skulle destrueres, eventuelt på varemodtagerens regning, ligesom der kunne blive tale om betaling af forskellige omkostninger, jf. i det hele Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 (toldforordningen) artikel 17, jf. bekendtgørelse nr. 12/2006 § 4, men det kunne ikke medføre pligt til betaling af erstatning i henhold til

varemærkelovens § 43.

Ved at afkræve X og Y, som var privatpersoner, ikke ubetydelige erstatninger samt underskrift af en skyldnererklæring inden for en kort frist på et tidspunkt, hvor retspraksis ikke var fuldt oplyst, findes advokat B at være gået videre end berettiget til varetagelse af sin klients interesser.

Advokatnævnet finder herefter, at advokat B ved sit brev af 4. september 2009 til X og ved sin mail af 6. april 2010 til Y (der var en opfølgning på advokatens brev af 31. marts 2010)

har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet tildeler derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat B en irettesættelse.

Advokat B kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Vedrørende Indklagede 3, advokat C:

Advokat C har kun været involveret i sagen mod X og kun ved, at advokat C den 28. september 2009 – hvor sagen havde været genstand for telefoniske og skriftlige forhandlinger mellem X og advokat B gennem det meste af september måned – besvarede en mail fra X med at fastholde klientens erstatningskrav.

Advokatnævnet finder ikke, at advokat C herved er gået videre, end berettiget varetagelse af klientens interesser tilsagde, og hun frifindes derfor, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Herefter bestemmes:

A Advokataktieselskab frifindes. Advokat B tildeles en irettesættelse. Advokat C

frifindes.

På nævnets vegne

Henrik Linde